ΟΜΙΛΙΑ

ΓΙΩΡΓΟΥ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

ΣΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

ΣΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Φίλες και φίλοι, συντρόφισσες και σύντροφοι,

Υπάρχουν στιγμές στη διαδρομή μιας χώρας, που αποτελούν ιστορικές καμπές. Όλοι συναισθανόμαστε σήμερα ότι ζούμε μια τέτοια στιγμή. Η ιστορία επεφύλαξε σε εμάς να είμαστε οι πρωταγωνιστές, να σηκώσουμε εμείς το βάρος μιας μεγάλης ευθύνης για τους Έλληνες, για την Ελλάδα, για τον Ελληνισμό, για την πατρίδα. Σε εμάς ανέθεσε ο Ελληνικός λαός την ευθύνη να οδηγήσουμε το καράβι στη μεγαλύτερη τρικυμία της πρόσφατης ιστορίας μας.

Σήμερα, όμως, το μέγεθος της πρόκλησης, μας καθιστά όλους πρωταγωνιστές, όχι μόνο την Κυβέρνηση, όχι μόνο το Κίνημα, αλλά κάθε πολίτη, κάθε Ελληνίδα, κάθε Έλληνα. Είμαστε όλοι πρωταγωνιστές απέναντι στις μεγάλες προκλήσεις. Και ξέρω ότι θα ανταποκριθούμε, και ως Κίνημα, και ως Κυβέρνηση, και ως Ελλάδα, σε αυτές τις προκλήσεις που έχουμε μπροστά μας.

Ξέρω ότι, στο μέλλον, όταν θα κοιτάζουμε πίσω, θα είμαστε σε θέση να λέμε στους εαυτούς μας πως, εκείνη τη στιγμή, κάναμε ό,τι έπρεπε και ό,τι περνούσε από το χέρι μας, για να σταθούμε στο ύψος των ιστορικών περιστάσεων.

Και το ξέρετε, από τη μέρα που βρέθηκα στην ηγεσία του Κινήματός μας, ήμουν προσηλωμένος σε ένα στόχο: να δουλέψουμε σκληρά, να υπηρετήσουμε τον Έλληνα πολίτη, την ελληνική οικογένεια, το νέο, τον επαγγελματία, τη μικρομεσαία επιχείρηση, τις δημιουργικές δυνάμεις του τόπου, να προστατεύσουμε τους αδύναμους, να βάλουμε την πατρίδα μας σε τροχιά κοινωνικής δικαιοσύνης, ανάπτυξης, προοπτικής,

για όλους τους Έλληνες. Χωρίς εξαιρέσεις και χωρίς αποκλεισμούς. Και αυτή μου η προσήλωση παραμένει η προτεραιότητά μου.

Από την πρώτη μέρα που έγινα Πρωθυπουργός, οι συνθήκες επιβάλλουν να είμαι προσηλωμένος και σε έναν άλλο στόχο, όμως, που μπορεί να φαίνεται διαφορετικός και που είναι η διάσωση της οικονομίας μας, η σωτηρία της χώρας μας.

Όμως, οι στόχοι αυτοί δεν είναι διαφορετικοί. Ο δεύτερος, η σωτηρία της χώρας μας, είναι προϋπόθεση για να πετύχουμε τον πρώτο, ένα κράτος Δικαίου, αλλά και ένα ευνομούμενο κράτος. Ένα κράτος Δικαίου, ένα κράτος κοινωνικής δικαιοσύνης και ανάπτυξης, είναι η προϋπόθεση για να μην ξαναζήσουμε την κρίση που σήμερα περνάμε.

Γνωρίζω, καταλαβαίνω, ειλικρινά, μοιράζομαι μαζί με όλους, τις ανησυχίες και αγωνίες που έχει ο κάθε Έλληνας, η κάθε Ελληνίδα. Τις αγωνίες κάθε πολίτη, αλλά και κάθε στελέχους, κάθε φίλου, κάθε μέλους του Κινήματός μας. Τις σκέψεις κάθε συμπολίτη μας, που μας έδωσε τη δύναμη και την εντολή να κυβερνάμε σήμερα τη χώρα και που ρωτά: «ο άνεργος αδελφός μου θα βρει επιτέλους τη δουλειά που του αξίζει;», «θα πάρουν τα παιδιά μου σύνταξη;», «ο γονιός μου θα έχει νοσοκομείο, που θα μπορεί να τον βοηθήσει όταν το χρειαστεί;», «η επιχείρησή μου, θα διασωθεί;», «θα μπορέσω να δανειστώ;», «γιατί δεν λειτουργεί το κράτος για μένα;», «εμείς θα πληρώσουμε τα σπασμένα των άλλων;», «τι μέλλον μας περιμένει;», «πότε θα βγούμε επιτέλους από αυτή τη δύσκολη κατάσταση;», «και ναι, να κάνω θυσίες, να δώσω από το υστέρημά μου, αλλά θα πιάσουν τόπο, θα πιάσει τόπο η δική μου συμβολή;».

Και απαντώ και απαντούμε: ναι, οι θυσίες θα πιάσουν τόπο. Αυτό το εγγυόμαστε, ως Κίνημα και ως Κυβέρνηση. Ήδη πιάνουν τόπο, ήδη ανακτά η Ελλάδα και αξιοπιστία, και αξιοπρέπεια.

Ναι, έχει αξία η συμβολή σου.

Ναι, έχουμε τη δύναμη να ορίζουμε το μέλλον μας.

Ναι, ήδη η Ελλάδα ορίζει σήμερα το μέλλον της, μέσα σε μια δύσκολη θύελλα.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Όταν κληθήκαμε, πριν από πέντε μήνες, να αναλάβουμε τη διακυβέρνηση της χώρας, ουδείς από εμάς μπορούσε να φανταστεί τι μας περίμενε. Γνωρίζαμε ότι είχαμε βαθιά προβλήματα, αλλά σήμερα πλέον, αυτή η κατάσταση της χώρας είναι γνωστή σε όλους. Η χώρα μας είναι πρώτη παγκόσμια είδηση και με εμάς ασχολούνται όλα τα διεθνή Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, όλοι οι διεθνείς Οργανισμοί.

Αυτή είναι η κληρονομιά που άφησε πίσω της η προηγούμενη κυβέρνηση. Αυτή είναι η υπηρεσία που προσέφερε στον τόπο και τους πολίτες, αφήνοντας τη χώρα στα πρόθυρα της κατάρρευσης, με ένα έλλειμμα διπλάσιο από αυτό που επίσημα ανακοίνωνε. Αλλά ακόμα χειρότερα, με το μεγαλύτερο έλλειμμα, το έλλειμμα αξιοπιστίας, που είναι το μεγαλύτερο που είχαμε στην πρόσφατη ιστορία μας.

Με μεγάλους κινδύνους. Με τον κίνδυνο να μην μπορέσει η χώρα να δανειστεί, ή να δανείζεται με επιτόκια τοκογλυφικά. Με ένα κράτος διαλυμένο από την οικονομική και κομματική λεηλασία.

Και όταν προεκλογικά έλεγα ότι «ή αλλάζουμε ή βουλιάζουμε», το εννοούσα απόλυτα. Δεν είχα όμως ποτέ διανοηθεί ότι, η χώρα μας βρισκόταν τόσο εκτεθειμένη, τόσο ευάλωτη, τόσο απροστάτευτη. Δεν είχα ποτέ διανοηθεί ότι, η χώρα που μπήκε στην ΟΝΕ με το σπαθί της, που έβαλε την Κύπρο στην Ε.Ε., παρά τις δυσκολίες και τις αντιρρήσεις, που έγινε ηγέτιδα δύναμη στα Βαλκάνια, και πολιτικά και οικονομικά, που οργάνωσε τους καλύτερους Ολυμπιακούς Αγώνες, θα αντιμετώπιζε τόσο βαθιά καχυποψία, ανυποληψία, ακόμα και χλεύη, εταίρων, ακόμα και φίλων.

Νομίζω ότι κανένας λογικός άνθρωπος δεν θα μπορούσε να διανοηθεί, με πόση ανευθυνότητα, με πόση εγκληματική αμέλεια, με πόση ελαφρότητα οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας διαχειρίστηκαν επί 5 χρόνια τη χώρα, το όνομά της, τα κρατικά Ταμεία, τη Δημόσια Διοίκηση.

Γιατί κανείς μας στο ΠΑΣΟΚ δεν μπορεί να αντιληφθεί διαφορετικά την πολιτική και την άσκησή της, την άσκηση της δημόσιας εξουσίας, παρά μόνον ως προσφορά στη χώρα. Αυτή είναι η δική μας αντίληψη: η ανιδιοτελής αφοσίωση στην πατρίδα μας και στους πολίτες.

Είπαμε ότι πρέπει επειγόντως να αλλάξουμε το κράτος. Να χτίσουμε πάνω σε όσα καλά υπήρχαν και να κάνουμε ένα βήμα προς το μέλλον. Δεν βρήκαμε κράτος.

Είπαμε ότι πρέπει να στηρίξουμε τους αδύναμους. Βρήκαμε όχι μόνο άδεια Ταμεία, αλλά και ένα χρέος που ξεπερνούσε κάθε ευφάνταστη πρόβλεψη. Οι αλήθειες αυτές είναι συγκλονιστικές και το τίμημα, δυστυχώς, τεράστιο. Τίμημα, που πληρώνει σήμερα η χώρα και εκατομμύρια πολίτες, οι οποίοι δεν έφταιξαν σε τίποτα.

Το δίλημμα ήταν ξεκάθαρο: ή κάνουμε κατεπειγόντως ό,τι χρειάζεται για να σώσουμε την πατρίδα, ή συμπεριφερόμαστε άβουλα, ανεύθυνα και καταδικάζουμε την Ελλάδα σε δεκαετίες ύφεσης, παρακμής, διεθνούς απομόνωσης και μαρασμού.

Έχει κανείς από εμάς αμφιβολία, για το ποια έπρεπε να είναι η επιλογή μας; Έχει κανείς από εμάς την παραμικρή αμφιβολία, για το ποιο ήταν και είναι το καθήκον μας, ως Έλληνες, ως πολίτες αυτής της χώρας, ως προοδευτικοί άνθρωποι, ως η μεγάλη προοδευτική και πατριωτική παράταξη; Έχει κανείς από εμάς αμφιβολία πως, το ιστορικό μας χρέος απέναντι στη χώρα και τον Ελληνισμό ήταν, καταρχήν, να διασώσουμε την ίδια μας τη χώρα και την οικονομία μας;

Οι συντηρητικές δυνάμεις, δυστυχώς, φάνηκε ότι έχουν άλλες προτεραιότητες. Το απέδειξαν ξανά στη χώρα μας, με την καταστροφική διακυβέρνηση των τελευταίων ετών. Η αλήθεια είναι - σκληρή, αλλά πρέπει να λέγεται - ότι προτεραιότητά τους ήταν οι φίλοι, οι κουμπάροι, οι κολλητοί, τα συμφέροντα, η «μπίζνα», οι αγοραπωλησίες, το ιδιοτελές κομματικό συμφέρον, η εκλογική πελατεία. Οτιδήποτε άλλο, πέραν και εκτός από το συμφέρον των πολιτών και της χώρας.

Γι' αυτό, επί πέντε χρόνια γκρέμιζαν το σπίτι, εκποιούσαν τα κομμάτια του και λεηλατούσαν τον προϋπολογισμό του. Κράτος - λάφυρο. Για να περνάνε καλά οι φίλοι τους, μικρά και μεγάλα ισχυρά συμφέροντα, αυτά που υπηρετούσαν.

Περιμέναμε, ακόμα και σήμερα, έστω με τη συμπεριφορά τους, αν όχι με το λόγο, να δείξουν άλλο πρόσωπο μπροστά στις ευθύνες που έχουν, και τις χθεσινές και τις σημερινές, αλλά και τις ευθύνες για το μέλλον της πατρίδας. Το αποτέλεσμα, βέβαια, το ξέρουμε: η χώρα και οι πολίτες να βρεθούν στο χείλος του γκρεμού.

Όμως, οι προτεραιότητες μιας παράταξης με τις δικές μας αξίες δεν μπορεί παρά να είναι διαφορετικές. Έχει σήμερα κανείς αμφιβολία ότι, πρώτη μας προτεραιότητα είναι να διασώσουμε το σπίτι μας, έτσι ώστε να μπορέσουμε να το ξαναχτίσουμε, όπως πρέπει και όπως θέλουμε και όπως έχουμε υποσχεθεί;

Έχει κανείς την παραμικρή αμφιβολία ότι, πρώτη και απόλυτη προτεραιότητά μας, είναι να στηρίξουμε τη χώρα, τον Ελληνισμό, τους Έλληνες, στην κρίσιμη αυτή συγκυρία, να μην φυγομαχήσουμε, να μην εγκαταλείψουμε την Ελλάδα στη μοίρα της, να μην τους αφήσουμε - όπως έκανε η Νέα Δημοκρατία - απροστάτευτους, εκτεθειμένους, στις συνέπειες της κρίσης;

Μιας κρίσης, που διογκωνόταν βεβαίως με αστραπιαία ταχύτητα και θα μπορούσε να έχει και ανυπολόγιστες συνέπειες, καθιστώντας μας έρμαιους αποφάσεων άλλων. Μιας κρίσης, που έχει όμως σήμερα βαριές συνέπειες, όπως με την επιτήρηση, στην οποία μας έβαλε δύο φορές η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Και με αυτή τη δεύτερη φορά - και εδώ είναι ένα παράδειγμα της εγκληματικής τους πολιτικής - σήμερα, σύμφωνα με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και λόγω του ελλείμματος του 2009, είμαστε στην πιο σκληρή επιτήρηση που προβλέπεται από τη Συνθήκη.

Ξέρετε τι σημαίνει αυτό πρακτικά; Ότι όταν βρίσκονται οι Υπουργοί Οικονομικών, της χώρας μας και των άλλων 26, στο λεγόμενο «ECOFIN», οι αποφάσεις για την Ελλάδα παίρνονται χωρίς την ψήφο της Ελλάδας - επί 26, όχι επί 27.

Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Ότι αν εμείς, ως Κυβέρνηση, δεν είχαμε το θάρρος να αποφασίσουμε και να αναλάβουμε εμείς την ευθύνη για τις πολιτικές και τα μέτρα τα οποία πήραμε, τα δύσκολα μέτρα, θα αποφάσιζαν άλλοι για εμάς, οι 26, και θα έπαιρναν τα μέτρα που αυτοί θεωρούσαν σωστά για την Ελλάδα και τον Ελληνικό λαό.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Εμείς, τα μέλη και τα στελέχη του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος, δεν έχουμε διλήμματα. Ήμασταν, είμαστε και θα είμαστε μια δύναμη πάντα πατριωτική, που κοιτάει πρώτα απ' όλα το συμφέρον της χώρας.

Θυμίζω τα λόγια του ιδρυτή μας στην 3η του Σεπτέμβρη, στο τρίπτυχο «εθνική ανεξαρτησία, λαϊκή κυριαρχία, κοινωνική δικαιοσύνη». Έλεγε: «ναι, θα φτάσουμε στην κοινωνική δικαιοσύνη, αλλά προϋπόθεση για την κοινωνική δικαιοσύνη, είναι να υπάρχει Δημοκρατία, λαϊκή κυριαρχία. Και προϋπόθεση για τη λαϊκή κυριαρχία, είναι να υπάρχει εθνική κυριαρχία, εθνική ανεξαρτησία».

Το δικαίωμα δηλαδή του λαού, της Ελλάδας, των Ελλήνων, να ορίζουμε εμείς την τύχη μας, χωρίς επιτηρήσεις, χωρίς κηδεμονίες, χωρίς εξαρτήσεις. Και αυτό παλεύουμε σήμερα, αυτό διεκδικούμε και αυτό θα καταφέρουμε και πάλι, ως ΠΑΣΟΚ, ως Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, σύμφωνα με τις αρχές μας. Ναι, η Ελλάδα να ορίζει τη δική της τύχη.

Ήμασταν, είμαστε και θα είμαστε μια προοδευτική δύναμη, που κοιτάει πρώτα το συμφέρον του πολίτη. Σε αυτή την Κυβέρνηση, στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, έδωσε ο Ελληνικός λαός την εντολή να βγάλει τη χώρα από την κρίση, να τη σώσουμε ακριβώς από αυτές τις μεγάλες απειλές.

Και σε αυτή την εντολή ανταποκρινόμαστε, διότι εμείς δεν λιποτακτούμε στα δύσκολα. Ό,τι πρέπει να κάνουμε, το κάνουμε. Όσο σκληρό, όσο επώδυνο κι αν είναι, όποιο κι αν είναι το κόστος, είτε για μένα προσωπικά, είτε για εμάς ως κόμμα. Γιατί πρώτα είναι η πατρίδα.

Γι' αυτό και πήραμε αποφάσεις, που δεν θα λαμβάναμε ποτέ σε ομαλές συνθήκες, γιατί δεν ανταποκρίνονται στη δική μας πολιτική και ιδεολογική φυσιογνωμία, αλλά ζούμε σε εμπόλεμη κατάσταση. Γι' αυτό και οι αποφάσεις μας, μπορεί να είναι άδικες για όσους συμπολίτες μας δεν ευθύνονται για εκεί όπου φτάσαμε σήμερα, αλλά θα ήταν ακόμα πιο άδικο αυτό που θα συνέβαινε στην πατρίδα μας, αν δεν παίρναμε αυτές τις αποφάσεις, αν καθόμασταν με σταυρωμένα τα χέρια, περιμένοντας να παίζουν άλλοι με τις τύχες μας.

Τότε, οι συνέπειες θα ήταν αφόρητες και πολύ συγκεκριμένες: ούτε μισθούς θα μπορούσαμε να πληρώσουμε, ούτε συντάξεις θα μπορούσαμε να πληρώσουμε. Και οι συνέπειες θα ήταν ανυπολόγιστες αν, έστω και για μερικές ημέρες, το κράτος έπαυε να πληρώνει μισθούς και συντάξεις, αν δεν μπορούσαν να δανεισθούν οι επιχειρήσεις μας.

Και η αναξιοπιστία, με την οποία περιβλήθηκε το όνομα της Ελλάδας από αυτές τις εγκληματικές πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας, θα εξελισσόταν τότε σε θηλιά στο λαιμό μας, σε κάθε προσπάθεια ανάτασης και αναγέννησης που θα κάναμε.

Σήμερα, θέλω να δηλώσω κατηγορηματικά: κάναμε τις επιλογές μας και γι᾽ αυτό βγαίνουμε από την κρίση. Έχουμε τις δυνατότητες και τις επιλογές και ξεφεύγουμε από το σημερινό τέλμα. Και αυτό κάναμε.

Να είναι όλοι βέβαιοι, να είναι ακόμα πιο βέβαιοι οι διάφοροι καλοθελητές, που καθημερινά διαδίδουν ψευδείς ειδήσεις για τη χώρα μας, με προφανείς σκοπιμότητες:

Η Ελλάδα δεν θα χρεοκοπήσει.

Δεν θα την αφήσουμε να χρεοκοπήσει.

Η Ελλάδα έχει και ισχυρή και αποφασισμένη Κυβέρνηση, που κάνει αυτό που χρειάζεται, και έχει και ένα λαό θαρραλέο.

Επανερχόμαστε στο δρόμο της οικονομικής σταθερότητας, στο δρόμο της ομαλότητας και της ανάπτυξης. Γι' αυτό, πέντε μήνες τώρα, δίνουμε έναν διαρκή, πρωτόγνωρο αγώνα, σε όλα τα μέτωπα, ανακτώντας χαμένο χρόνο, χαμένες ευκαιρίες, χαμένη αξιοπιστία, τόσο εντός, όσο και εκτός της χώρας μας.

Πέρα από το δικό μας οικονομικό πρόβλημα, το πρόβλημα του τρόπου λειτουργίας του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος, δεν αφορά μόνο εμάς. Γίναμε όμως εμείς ένα πολύ απτό παράδειγμα, για το τι μπορεί πια να συμβεί σε οποιαδήποτε χώρα, σε οποιαδήποτε κοινωνία, από τις ανεξέλεγκτες και αρρύθμιστες δυνάμεις της αγοράς, από τους άγριους ανέμους μιας παγκοσμιοποιημένης οικονομίας.

Δίνουμε τον αγώνα μας, ώστε οι αγορές να υπηρετούν τον άνθρωπο, και όχι το αντίθετο. Δίνουμε τον αγώνα μας και εδώ, και διεθνώς. Και σε αυτό τον αγώνα, σε αυτό το μέτωπο, δεν είμαστε πια μόνοι. Χτίζουμε συμμαχίες εντός και εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πείθουμε τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και τους διεθνείς μας συνομιλητές, να αλλάξουμε. Να βάλουμε κανόνες στις αγορές, να θέσουμε λογικούς περιορισμούς στους κερδοσκόπους. Να σταματήσουμε το τζόγο - κυριολεκτικά - εις βάρος ολόκληρων κοινωνιών. Αύριο, δεν θα είναι μόνο η Ελλάδα το θύμα.

Τις τελευταίες εβδομάδες, έχω κάνει έναν ολόκληρο κύκλο επαφών σε Ευρώπη και Αμερική. Και έχουμε πείσει. Έχουμε πείσει ότι δεν είμαστε επαίτες. Ούτε λαός ήσσονος προσπάθειας. Δεν ζητάμε από κανέναν να πληρώσει τα δικά μας λάθη και τα δικά μας χρέη.

Ναι, ξέρουμε ως Έλληνες, να αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας. Είμαστε πατριώτες, εμείς είμαστε υπεύθυνοι για τον τόπο μας. Τα λάθη μας, θα τα διορθώσουμε μόνοι μας. Το αποδεικνύουμε σε όλους κάθε μέρα, με τις μεγάλες αλλαγές που κάνουμε παντού. Και τα χρέη μας, εμείς θα τα πληρώσουμε, επίσης μόνοι μας.

Παράλληλα, η εμπειρία μας, μάς έχει διδάξει, μας έχει δείξει, ότι στον κόσμο της παγκόσμιας αγοράς χρειάζεται και το όπλο πάνω στο τραπέζι. Χρειάζεται το όπλο πάνω στο τραπέζι, ώστε να μας αφήσουν ήσυχους οι κερδοσκόποι. Να εξασφαλίσουμε αποδοτικά αποτελέσματα, χωρίς υπονομεύσεις στο Πρόγραμμά μας για τις μεγάλες αλλαγές.

Ζητάμε ξεκάθαρα να μπορούμε, ήρεμα και απλά, να εφαρμόσουμε τα όσα έχουμε εξαγγείλει και όσα ήδη έχουμε νομοθετήσει σε μόλις 5 μήνες. Προχθές, μάλιστα, μίλησα για τα θέματα αυτά για πρώτη φορά στο Ευρωκοινοβούλιο, έναν θεσμό που αντιπροσωπεύει τους Ευρωπαίους πολίτες και για την ενίσχυση του οποίου έχουμε δώσει όλοι μας αγώνες.

Έφτασε η ώρα, τους είπα, να αποφασίσουμε αν θέλουμε το κοινό μας σπίτι, η Ευρώπη, να ενισχυθεί, να θωρακισθεί, να λειτουργεί πολιτικά ή, από την άλλη, να βολοδέρνει,

ανάλογα με τις βουλήσεις και τις ορέξεις των αγορών και των κερδοσκόπων. Είπα απλά: έφτασε η ώρα να ορίσουμε επιτέλους εμείς, οι Ευρωπαίοι, τη δική μας τύχη.

Και αυτό δεν αφορά μόνο στις αγορές, είναι και το στοίχημα της Ευρώπης, για να έχει επιτέλους φωνή - και φωνή ισχυρή - σε διεθνές επίπεδο, στην παγκόσμια σκακιέρα. Μάλιστα, πρόσφατα, περιοδικό διεθνούς εμβέλειας, μεγάλης κυκλοφορίας, είχε στο εξώφυλλο το χάρτη του πλανήτη. Και από το χάρτη αυτό, έλειπε η Ευρώπη, με το ερώτημα: «υπάρχει πια η Ευρώπη; Ποιος της δίνει σημασία;».

Να η ευκαιρία, λοιπόν, να η μεγάλη ευκαιρία, η Ευρώπη να δείξει ότι, ναι, υπάρχει. Υπάρχει η πολιτική Ευρώπη, υπάρχει η Ευρώπη της δικαιοσύνης, υπάρχει η Ευρώπη της αλληλεγγύης, υπάρχει η Ευρώπη με ισχυρή φωνή, και απέναντι στις αγορές.

Θυμίζω ότι παλέψαμε, εδώ και χρόνια, για μια ισχυρή Ευρώπη οικονομικής σταθερότητας και κοινωνικής αλληλεγγύης. Αλλά πολλές δυνάμεις ξεχνούν την πολιτική σημασία ακόμα και του ευρώ. Αφαιρούν την ουσία του πολιτικού οράματος του ευρωπαϊκού εγχειρήματος, που είναι η κοινή μας προστασία, ώστε σε κλίμα ηρεμίας και σταθερότητας να αναπτύξουμε την κοινωνία μας, τις κοινωνίες μας, την κοινωνική συνοχή. Να εμπεδώσουμε την ειρήνη και τη σταθερότητα στην ευρύτερη περιοχή.

Γι' αυτό και η κρίση που εμείς περνάμε, σήμερα, αποτελεί δοκιμασία και στοίχημα, θα έλεγα και ευκαιρία, για ολόκληρη την Ευρώπη. Είναι πράγματι η ώρα της Ευρώπης. Και χαίρομαι, και πρέπει να αισθανόμαστε μια πρώτη ικανοποίηση ότι, παρά τις εις βάρος μας συνθήκες, με τις πρωτοβουλίες μας, καταφέραμε τη δημιουργία συμμαχιών που είναι πολύτιμες, πολύτιμες για να υπερβούμε τις κρίσεις, για μια διαφορετική προσέγγιση της Ένωσης, μια διαφορετική πορεία της Ένωσης.

Καταφέραμε, το θέμα ακριβώς της συλλογικής ευθύνης για την προστασία του ευρώ, να μπει στην ημερήσια διάταξη των ευρωπαϊκών συζητήσεων.

Φίλες και φίλοι,

Μέχρι ο αγώνας μας για τη ρύθμιση των αγορών να καρποφορήσει, δεν έχουμε την πολυτέλεια να μένουμε με τα χέρια σταυρωμένα. Στον αγώνα αυτό, ανέλαβα την πρώτη ευθύνη. Ως Πρωθυπουργός της χώρας, είπα ότι δεν πρόκειται να αφήσω την Ελλάδα να καταρρεύσει. Και αυτό κάναμε, αυτό διασφαλίσαμε, αυτό εγγυηθήκαμε.

Όμως, δεν πρόκειται να αγνοήσω, όπως δεν πρόκειται όλοι μας - το ξέρω - να αγνοήσουμε τη φωνή ολόκληρου του Ελληνικού λαού, που φωνάζει δυνατά ότι θέλει μια άλλη Ελλάδα. Γι' αυτό είμαστε εδώ. Γι' αυτό μας εξέλεξαν. Μας ζητούν να αλλάξουμε τα πάντα. Αυτή ήταν η εντολή μας. Και αυτή παραμένει η εντολή μας. Να αφήσουμε πίσω μας μια ολόκληρη εποχή, να ανοίξουμε ένα νέο ελπιδοφόρο κεφάλαιο στην ιστορία μας.

Από τη μεταπολίτευση και μετά, πετύχαμε πολλά, πρωτίστως με τις Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, περάσαμε από μια κλειστή κοινωνία αποκλεισμών, σε μια ανοιχτή κοινωνία δικαιωμάτων. Εμπεδώσαμε τη Δημοκρατία, μειώσαμε τις αποστάσεις. Δημιουργήσαμε νέους, σημαντικούς θεσμούς,

όπως της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Ενδυναμώσαμε άλλους, που έπρεπε να ενδυναμωθούν για να αποκτήσει πιο δυνατή φωνή ο πολίτης, όπως είναι ο συνδικαλισμός. Βελτιώσαμε την ποιότητα της ζωής μας. Καταφέραμε και ενταχθήκαμε με την αξία μας στην ΟΝΕ.

Όλα αυτά, τα καταφέραμε τα τελευταία χρόνια. Ναι. Όμως, όλη αυτή την περίοδο, συσσωρεύσαμε και παθογένειες, που διογκώθηκαν και έχουν γίνει πια βρόγχος. Γιατί σιγά-σιγά, η ελευθερία μας περιορίστηκε ξανά από την αυθαιρεσία, την ασυδοσία, το δίκαιο του ισχυρού.

Ονομάσαμε «δικαίωμα» το αποτέλεσμα της συναλλαγής του πολιτικού συστήματος με συντεχνίες και μικροσυμφέροντα.

Ονομάσαμε, πολλές φορές, ακόμα και «κοινωνική πολιτική» τις χαριστικές ρυθμίσεις, που όμως σιγά-σιγά μαζεύτηκαν και, σήμερα, βλέπουμε τα αποτελέσματά τους για την οικονομία, αλλά και για τη δυνατότητα που έχουμε τελικά να ορίζουμε το ίδιο μας το μέλλον.

Την ώρα που αφήσαμε στην άκρη την πραγματική κοινωνική πολιτική, την υγεία, την παιδεία, τα νοσοκομεία μας, τα πανεπιστήμιά μας, την υγιή ανάπτυξη, που θα έφερνε νέες θέσεις εργασίας - γιατί τα χρήματα πήγαιναν πια αλλού. Στις τσέπες λίγων και βολεμένων, στις επιχειρήσεις που φρόντιζαν να έχουν καλές σχέσεις με τους πολιτικούς, και όχι καλές πολιτικές για την επέκταση και τη δημιουργική τους ανάπτυξη, στους φοροφυγάδες, που το ίδιο το πολιτικό σύστημα επιβράβευε με την ανοχή του.

Σε αυτά λέμε όχι. Λέμε πια όχι. Εκείνη η Ελλάδα δεν είναι βιώσιμη. Εκείνη η Ελλάδα δεν έχει μέλλον. Εκείνη την Ελλάδα, δεν τη θέλουμε. Δεν τη θέλει πια κανείς. Τουλάχιστον όχι η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών, οι δημιουργικές δυνάμεις αυτής της χώρας, που ζουν εγκλωβισμένοι για χρόνια σε μια πραγματικότητα που τους πνίγει.

Εκείνη την Ελλάδα, την αφήνουμε πίσω. Και την αφήνουμε πίσω μια και καλή. Όραμά μου, όραμά μας, είναι στο τέλος αυτής της τετραετίας να έχουμε θέσει στέρεες βάσεις για μια νέα, μια πιο δίκαιη Ελλάδα, μια Ελλάδα της ανάπτυξης.

Για μια Ελλάδα που στέκεται στα πόδια της γερά, έχει αποκτήσει ξανά την αξιοπιστία της, παράγει περισσότερα απ' όσα καταναλώνει και, κυρίως, έχει επιστρέψει στις αξίες που η ίδια κάποτε γέννησε: στο μέτρο, στη λογική, στη δικαιοσύνη, στην ανθρωπιά.

Όλοι μαζί οφείλουμε να παλέψουμε με όλες μας τις δυνάμεις γι' αυτό το μέλλον. Όχι να ξεχάσουμε όσα λάθη κάναμε, αλλά να τα θυμόμαστε πάντα, ώστε να μην τα επαναλάβουμε και να τα διορθώνουμε. Αλλά και να φτιάξουμε την Ελλάδα των αξιών.

Ναι, η σημερινή Ελλάδα, που προ ολίγου τη λοιδορούσαν οι πάντες, θα αποδείξει σε όλους, είναι το πατριωτικό μας στοίχημα και καθήκον, ότι κάθε τι που φέρει το όνομα «Ελλάδα», κάθε τι που φέρει το όνομα «ελληνικό», κάθε τι που σχετίζεται με τον Ελληνισμό, θα συνδέεται με τη λέξη «αξία». Αυτή είναι η Ελλάδα που φτιάχνουμε.

Ο Ιρλανδός και φιλέλληνας, νομπελίστας ποιητής Χέινι, έγραψε ότι «υπάρχουν στιγμές, που η λέξη "ιστορία" και η λέξη "ελπίδα" έχουν ομοιοκαταληξία, όπου γιγαντώνεται η απαίτηση για δικαιοσύνη, ανθρωπιά και αυτοπεποίθηση». Σήμερα, στην Ελλάδα, συναντιέται η ιστορία με την ελπίδα. Αυτό είναι το μήνυμα, σήμερα: συναντιέται η ιστορία με την ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο. Και αυτή είναι η υποχρέωσή μας απέναντι στον Ελληνικό λαό.

Φίλοι και φίλες,

Το ίδιο μας το κυβερνητικό Πρόγραμμα, οι ίδιες μας οι δεσμεύσεις προεκλογικά, δεν έκαναν τίποτε άλλο από το να περιγράφουν αυτή τη διαφορετική κοινωνία και αυτό το διαφορετικό κράτος, που θέλουμε να χτίσουμε.

Και αυτούς τους μήνες, από τον Οκτώβριο μέχρι και σήμερα, ταυτόχρονα με την τιτάνια προσπάθειά μας να σώσουμε την οικονομία της χώρας, έχουμε προχωρήσει, όπως ακριβώς δεσμευτήκαμε, αποδεικνύοντας καθημερινά ότι, αυτή η Κυβέρνηση είναι αναγκασμένη, αλλά και αποφασισμένη, να κάνει περισσότερα, να κάνει βαθύτερες τομές από κάθε άλλη φορά, στο λιγότερο πολιτικό αλλά και πραγματικό χρόνο. Με καθημερινές πρωτοβουλίες, δράσεις, νέους νόμους, νέες δομές.

Όσα είπαμε, όσα λέμε, τα εννοούμε απόλυτα. Χωρίς να αποκλίνουμε ούτε για μια στιγμή από τους στόχους μας, της κοινωνικής δικαιοσύνης, της αλληλεγγύης, της πράσινης ανάπτυξης, που αφορούν στο σύνολο των πολιτών.

Παρά τη δεινή κατάσταση της οικονομίας, την οποία κληθήκαμε να αντιμετωπίσουμε από την πρώτη μας μέρα ως Κυβέρνηση, έχουμε υποχρέωση απέναντι στους πολίτες, απέναντι στους Έλληνες, να αλλάξουμε την πατρίδα μας προς το καλύτερο, διότι η επιλογή μας είναι να μην ξαναφτάσουμε εδώ όπου είμαστε, ποτέ πια.

Όμως, και σε αυτή τη δύσκολη για την οικονομία μας ώρα, η Κυβέρνησή μας επέλεξε και να σταθεί κοντά στους πιο αδύναμους. Προχωρήσαμε στην καταβολή ενίσχυση κοινωνικής αλληλεγγύης με την οποία στηρίχθηκαν 2,5 εκατομμύρια συμπολίτες μας, αυτοί που ανήκουν σε ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, με χαμηλά εισοδήματα. Η δεύτερη δόση θα καταβληθεί κανονικά μέσα στους επόμενους μήνες.

Τα χρήματα δίνονται από έκτακτη εισφορά - θυμίζω - από τις πιο κερδοφόρες επιχειρήσεις της χώρας και τη μεγάλη ακίνητη περιουσία. Διότι έτσι εννοούμε εμείς και κοινωνική δικαιοσύνη.

Πιστοί στις αρχές μας, πιστοί σ' αυτό που πρεσβεύουμε διαχρονικά, στην ισότητα, στις ίσες ευκαιρίες, βάλαμε τέλος στις πελατειακές συναλλαγές τόσο στις προσλήψεις, όσο και στην αξιολόγηση και την εξέλιξη των δημοσίων λειτουργών.

Αυτό για το οποίο δεσμευθήκαμε, το κάναμε πράξη: η ομηρία των νέων τελείωσε, η εξάρτηση των κρατικών λειτουργών τελείωσε. **Τέλος στο πελατειακό κράτος.**

Είναι αυτό που οδήγησε τη χώρα στην οικονομική, θεσμική και ηθική κατάρρευση. Και είναι αδιανόητο που η Νέα Δημοκρατία αρνήθηκε να ψηφίσει τους νόμους της

αξιοκρατίας, εξακολουθώντας να υπερασπίζεται τις πελατειακές πρακτικές, που διέλυσαν το κράτος και τη χώρα.

Κάναμε τη Στατιστική Υπηρεσία ανεξάρτητη, το αυτονόητο θα έλεγε κανείς, αλλά δεν ήταν δυστυχώς αυτονόητο με τις προηγούμενες κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας. Για να μπορούμε να προγραμματίζουμε βάσει πραγματικών δεδομένων, και όχι εικονικών στοιχείων. Να γνωρίζει ο Ελληνικός λαός, ποια είναι η αλήθεια.

Βάλαμε τάξη στο πρόβλημα της απονομής ιθαγένειας, της συμμετοχής των ομογενών, των νομίμων μεταναστών, εγκαθιδρύοντας τους όρους για μια κοινωνία συνοχής, ανθρωπιάς, χωρίς αποκλεισμούς και διαχωρισμούς. Αυτή ήταν μια πράξη ευθύνης απέναντι στη χώρα και την κοινωνία. Μόνον έτσι τη θωρακίζουμε απέναντι σε εντάσεις και σε γκέτο. Ήταν μια πράξη χρέους απέναντι στην εθνική μας κληρονομιά, την ιστορία μας. Ήταν μια πράξη, που σφραγίζει το πολιτικό μας στίγμα για συνοχή, ανθρωπιά και ισότητα. Απέναντι στο εύκολο, ανέξοδο, αλλά και επικίνδυνο διαλυτικό ρατσισμό.

Διότι όταν επιτρέπουμε την αδικία απέναντι σε έναν άνθρωπο, τότε επιτρέπουμε η αδικία να στραφεί και εναντίον όλων μας, και εναντίον ημών, όπως έχουμε δει και σε διεθνές επίπεδο.

Μόλις προχθές, επίσης, παρουσιάσαμε το **<u>νέο φορολογικό νομοσχέδιο</u>**. Με αυτό κάνουμε ένα τεράστιο, αποφασιστικό βήμα για τη δίκαιη κατανομή των υποχρεώσεων όλων απέναντι στην Πολιτεία, απέναντι στο κοινωνικό σύνολο, αλλά και για την αναδιανομή των εισοδημάτων στη χώρα, όπως είχαμε υποσχεθεί και προεκλογικά.

Βάζουμε τέλος στο σύστημα, που ευνοούσε κάποιους προνομιούχους, με πολλά πραγματικά εισοδήματα και ελάχιστες έως και μηδαμινές φορολογικές υποχρεώσεις, εις βάρος των μισθωτών, εις βάρος όσων δεν μπορούσαν να κρύψουν τα εισοδήματά τους.

Τελειώνουμε με τα προνόμια και την αντιμετώπιση της κάθε κατηγορίας επαγγελματία με διαφορετικό τρόπο. Αφήνουμε πίσω τη φορολόγηση, με βάση την άτυπη - θα μπορούσε να πει κανείς - συμφωνία που είχε κάθε κλάδος με την Πολιτεία, και φορολογούμε όλους τους πολίτες με βάση τα πραγματικά τους εισοδήματα.

Λυπάμαι που, και εδώ, η Νέα Δημοκρατία, ήδη από την πρώτη ημέρα, άρχισε να αντιδρά σε αυτή τη θεμελιώδη αλλαγή για τον τόπο, προασπίζοντας πάλι πελατειακά συμφέροντα. Είναι ακόμα μια ένδειξη για εκείνους, ότι τίποτα δεν άλλαξε, τίποτα δεν κατάλαβαν. Ότι τα μάτια τους μένουν κλειστά μπροστά στις μεγάλες ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας.

Χρόνια τώρα, το εργαλείο που έπρεπε να είναι η αιχμή του δόρατος της Πολιτείας απέναντι στην αδικία, είχε γίνει εργαλείο αναπαραγωγής, διόγκωσης της αδικίας. Και αυτό πρέπει να τελειώσει.

Πρώτα απ' όλα, γιατί είναι κοινωνική αδικία, εμείς αυτό πιστεύουμε, αλλά και γιατί λειτουργεί ακόμα και σε βάρος της ανάπτυξης, αφού τα χρήματα συσσωρεύονται σε

λίγους, και δεν πάνε στον εργαζόμενο, στο μισθωτό, στο συνταξιούχο και, τελικά, στην ίδια την οικονομία και την αγορά.

Αυτός ο κύκλος κλείνει. Οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, τα μικρά και τα μεσαία εισοδήματα, που προέρχονται από την εργασία, παύουν να φέρουν το μεγαλύτερο βάρος.

Όλα τα εισοδήματα θα φορολογούνται με τον ίδιο ακριβώς τρόπο, απ' όπου και αν προέρχονται - όπως βεβαίως, και των μεγαλομετόχων. Φορολογούμε πηγές πλούτου, που μέχρι σήμερα βρίσκονταν στο απυρόβλητο, σε ένα ιδιότυπο καθεστώς προστασίας. Από τη μεγάλη ακίνητη περιουσία, μέχρι τα μερίσματα από τις μετοχές, και από τις offshore επιχειρήσεις, μέχρι την εκκλησιαστική περιουσία.

Χτυπάμε αλύπητα και τη φοροδιαφυγή. Και να είναι βέβαιοι, όσοι νομίζουν ότι θα συνεχίσουν να μη δηλώνουν τα εισοδήματά τους, ότι τα πράγματα πλέον άλλαξαν.

Δεν γίνεται τη φοροδιαφυγή, να την πληρώνουν οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι. Γι' αυτό και η ανοχή των μισθωτών και των συνταξιούχων, όσων δηλαδή δεν μπορούν να κρύψουν τα εισοδήματά τους, έχει τελειώσει. Και γι' αυτό συμμεριζόμαστε, συμμερίζομαι την οργή τους, αυτήν που αισθάνονται, όταν πληρώνουν γι' αυτούς που μπορούν και φοροδιαφεύγουν.

Ήρθε η ώρα να αναλάβουν όλοι τις ευθύνες τους. Να τηρούν υποχρεώσεις. Γι' αυτό και αλλάζει το κράτος, αντί να υποκύπτει στην εξαγορά, τη διαφθορά, την ανομία. Θα σταματήσει επιτέλους η ατιμωρησία.

Τελειώνει επιτέλους η ατιμωρησία στη χώρα μας. Γιατί όλοι, για εμάς, είναι ίσοι απέναντι στο νόμο. Σε όποια κοινωνική τάξη και θέση βρίσκονται.

Και βέβαια, η αλλαγή του φορολογικού νομοσχεδίου δεν είναι μόνο ζήτημα κοινωνικής δικαιοσύνης, αλλά στοχεύει και στη δημιουργία ενός κράτους πιο εύρωστου, ώστε να μπορέσουμε επιτέλους να έχουμε σωστές υπηρεσίες στην υγεία, στην παιδεία και στην πρόνοια. Να μπορέσουμε να δώσουμε ακριβώς αυτόν τον κοινωνικό μισθό - ο Ανδρέας Παπανδρέου, τον έλεγε «πράσινο μισθό» - σε κάθε πολίτη.

Βέβαια, το νομοσχέδιο έρχεται στη Βουλή πολύ σύντομα, αλλά έχουμε πει ότι αν, στην πράξη, όχι μόνο γι' αυτό, αλλά για κάθε τι, λόγω του εσπευσμένου αυτών που κάνουμε - εκ των πραγμάτων, από τις ίδιες τις συνθήκες - αν υπάρξουν υπερβολές ή αδικίες, εδώ είμαστε και να τα αναγνωρίσουμε, και να τα διορθώσουμε προς το καλύτερο, προς το συμφέρον όλων, υπηρετώντας τους πολλούς, τον κάθε πολίτη, τα δικαιώματά του, την ευημερία του τόπου.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Πέρα από όλα όσα ανέφερα, η Ελλάδα, το τελευταίο εξάμηνο, ξεκίνησε και πάλι να είναι παρούσα στο εξωτερικό. Συμμετέχει, συναποφασίζει, σήμερα έχει φωνή και ισχυρή φωνή.

Μπορεί, φίλες και φίλες, να μην βρεθήκαμε στο σημείο από το οποίο θεωρούσαμε ότι θα ξεκινήσουμε. Αλλά η πυξίδα μας, ο τελικός μας προορισμός, συνεχίζει να ορίζεται από το Πρόγραμμά μας και τις αρχές μας.

Κάθε μέρα, κάνουμε παρεμβάσεις παντού.

Με το νομοσχέδιο για τις εργασιακές σχέσεις και την ενδυνάμωση της Επιθεώρησης Εργασίας, κάνουμε το πρώτο βήμα για ουσιαστική προστασία των εργαζομένων, για να έχει ο εργάτης, πραγματικά και όχι στα χαρτιά, δικαιώματα.

Θα συνεχίσουμε με την επιδότηση των ασφαλιστικών εισφορών για τους νέους εργαζόμενους, ώστε να δώσουμε ώθηση, κίνητρα για θέσεις εργασίας, για δουλειές. Να καταπολεμήσουμε τη μάστιγα - και είναι μεγάλη, όχι μόνο στην χώρα μας - της ανεργίας που, σήμερα, μας απειλεί περισσότερο και ειδικότερα τους νέους.

Το επόμενο δίμηνο, προκηρύσσουμε προγράμματα για τη διατήρηση θέσεων εργασίας και τη διάσωση υγιών επιχειρήσεων από την οικονομική κρίση, μέσα από την κατάρτιση των εργαζομένων, την εκπαίδευσή τους και σε θέματα εξοικονόμησης πόρων, πράσινης διαχείρισης και εξωστρέφειας των επιχειρήσεων.

Ανοίξαμε το ΤΕΜΠΜΕ, σε μια προσπάθεια να στηρίξουμε μικρές επιχειρήσεις και πολύ μικρές επιχειρήσεις, αλλά μαζί και τους εργαζόμενους σε αυτές.

Εργαζόμαστε, παράλληλα, για να πάει η χώρα σε ένα νέο μοντέλο ανάπτυξης, βιώσιμο, ανταγωνιστικό, αντάξιο των συγκριτικών μας πλεονεκτημάτων, αυτό που ταιριάζει στην οικονομία μας. Διότι η ασθενική, κρατικοδίαιτη οικονομία, αυτή που επικράτησε επί δεκαετίες, δεν μας οδηγεί πουθενά. Το κράτος συντηρείται από φόρους και εισφορές. Όμως, χωρίς οικονομία, χωρίς παραγωγή, χωρίς ελληνικά προϊόντα, και μάλιστα ανταγωνιστικά, απλά θα συνεχίζουμε να δανειζόμαστε.

Και πρέπει επιτέλους να μπορούμε να έχουμε προϊόντα, που τα εμπιστεύεται πρώτα απ' όλα ο ίδιος ο Έλληνας πολίτης. Διότι όταν εμείς εμπιστευτούμε τη δική μας οικονομία, θα την εμπιστευτούν και οι εταίροι μας, θα την εμπιστευτούν και σε διεθνές επίπεδο. Αυτή την οικονομία εμείς θα δημιουργήσουμε, αυτή την οικονομία προσδοκούμε να διαμορφώσουμε.

Και βέβαια, το χειρότερο είναι να συνεχίσουμε να δανειζόμαστε και, μάλιστα, να δανειζόμαστε αλλά τα χρήματα αυτά να πηγαίνουν στράφι, όχι στην ανάπτυξη, όχι στην παιδεία, όπως έγινε δυστυχώς τα τελευταία χρόνια.

Γι' αυτό μιλάμε για μια οικονομία βιώσιμη όπου, ναι, ο έντιμος επιχειρηματίας μπορεί να διαπρέψει και να δημιουργήσει θέσεις εργασίας. Όπου ο εργαζόμενος μπορεί να αμειφθεί δίκαια για τον κόπο του, όπου η επένδυση στην παιδεία αυξάνει την αξία της εργασίας και ανοίγει νέους δρόμους για τους νέους αλλά και για την ανάπτυξη.

Ήδη, όπως είχαμε δεσμευτεί προεκλογικά, προωθούμε πολιτικές για την πράσινη ανάπτυξη και την καινοτομία, με νομοσχέδια ήδη έτοιμα, για τις

εναλλακτικές και ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, που θα φέρουν και διεθνείς επενδύσεις στη χώρα μας. Για την εξοικονόμηση ενέργειας, από το νοικοκυριό, το σπίτι, μέχρι τα ξενοδοχεία και τα δημόσια κτίρια, που θα ανοίξουν δουλειές στον κατασκευαστικό κλάδο, αλλά θα μειώσουν και το λογαριασμό της ΔΕΗ για κάθε οικογένεια. Για την οργάνωση της ανακύκλωσης των απορριμμάτων, που θα αποτελέσουν έναν ολόκληρο νέο βιομηχανικό κλάδο και κλάδο ανάπτυξης.

Τις αμέσως επόμενες εβδομάδες, κάνουμε ένα ακόμα σημαντικό βήμα για την απελευθέρωση των δημιουργικών δυνάμεων, φέρνοντας σχέδιο νόμου για τη δραστική μείωση του χρόνου ίδρυσης επιχειρήσεων, καταργώντας έτσι την απίστευτη γραφειοκρατία, πολλές φορές και διαφθορά, που αποτελούσε εμπόδιο για την ανάπτυξη, ιδιαίτερα στην Περιφέρεια και, βεβαίως, ιδιαίτερα και στην Θεσσαλονίκη.

Μαζί με το νέο νομοσχέδιο για το ΕΣΠΑ και την αναθεώρηση του Αναπτυξιακού Νόμου, αλλάζουμε τον τρόπο με τον οποίο αναπτύσσεται η πατρίδα μας και στοχεύουμε σε μακροπρόθεσμη σταθερή προοπτική για εργασία και περιφερειακή ανάπτυξη.

Στηρίζουμε, με αυτό το πρόγραμμα, τη μικρομεσαία επιχείρηση αλλά και την ύπαιθρο. Προχωρούμε σε αλλαγές, ώστε να μετατρέψουμε τον αγροτικό τομέα σε επικερδή κλάδο, προς όφελος του αγρότη, προς όφελος των ανθρώπων που επιλέγουν να μείνουν στην Περιφέρεια, συνδυάζοντας την επένδυσή μας με την ανάπτυξη του ποιοτικού τουρισμού, αλλά και φέρνοντας σημαντικές αλλαγές και στο συνδικαλιστικό κίνημα των αγροτών.

Προχωράμε στην υγεία. Ο Έλληνας πολίτης και ο Έλληνας φορολογούμενος πληρώνει πολύ ακριβά τον τομέα της υγείας και, όμως, απολαμβάνουμε πολύ κακές υπηρεσίες υγείας. Παρά το γεγονός ότι δαπανούμε αστρονομικά ποσά, είτε ως κράτος, είτε ως Ασφαλιστικά Ταμεία, είτε ως ιδιώτες, δεν έχουμε την ποιότητα των υπηρεσιών που μας αξίζει.

Ως Κυβέρνηση, βάζουμε τάξη και φροντίζουμε τα χρήματα αυτά να δαπανώνται προς όφελος του πολίτη, του ασφαλισμένου, και όχι των επιτήδειων που λυμαίνονται τα νοσοκομεία, τα φάρμακα και τα Ασφαλιστικά Ταμεία. Γι' αυτό και προχωράμε σε ηλεκτρονικό σύστημα παρακολούθησης της συνταγογράφησης, για να μειώσουμε την κατασπατάληση των χρημάτων των Ασφαλιστικών Ταμείων και να παρέχουμε καλύτερες υπηρεσίες στους ασθενείς.

Αξιοποιούμε επενδύσεις, αξίας πολλών εκατομμυρίων ευρώ, που έχουν γίνει για τη μηχανογράφηση των νοσοκομείων, αλλά παραμένουν αναξιοποίητες στις αποθήκες τους, για να παρέχουν επιτέλους ποιοτικές υπηρεσίες στους Έλληνες πολίτες.

Μέχρι χθες, το πρόβλημα δεν ήταν ότι δεν είχαμε υπολογιστές, ότι δεν είχαμε λογισμικά προγράμματα. Δεν υπήρχε από την προηγούμενη Κυβέρνηση η πολιτική βούληση να τα βάλει με τα συμφέροντα, τα μεγάλα συμφέροντα των φαρμακοβιομηχανιών, αλλά και άλλων, που δημιουργούσαν το τεράστιο πρόβλημα διαφθοράς και υπερτιμολόγησης στα νοσοκομεία.

Χτίζουμε επίσης το Καινοτόμο Σχολείο, που παρέχει εύρος γνώσεων, ικανοτήτων και δεξιοτήτων στα παιδιά μας, που βάζει το μαθητή να μπορεί να σκεφτεί δημιουργικά, να μην εγκλωβίζεται στην παπαγαλία, στην αποξένωση από τη μάθηση. Να μπορεί να αξιοποιεί συστηματικά τις σύγχρονες τεχνολογίες, να μπορεί να έχει σίγουρη την ξένη γλώσσα μέσα από το δημόσιο σύστημα, να μπορεί να έχει πρόσβαση στην ίδια ποιότητα εκπαίδευσης, είτε βρίσκεται στην πόλη, είτε στην επαρχία. Να μπορεί να παίρνει πρωτοβουλίες ο εκπαιδευτικός, η εκπαιδευτική κοινότητα, οι Σύλλογοι Γονέων, αλλά και η Αυτοδιοίκηση, μαζί με τους μαθητές.

Κάνουμε πράξη, επίσης, την προγραμματική μας δέσμευση για διαφάνεια παντού. Με ανάρτηση όλων των υπογραφών στο Διαδίκτυο. Όλες οι υπογραφές στο Δημόσιο θα είναι στο Διαδίκτυο. Το πώς ξοδεύεται κάθε ευρώ του Ελληνικού λαού, ποιες αποφάσεις λαμβάνονται, όλα είναι στο φως. Όλα θα ελέγχονται από τον Ελληνικό λαό.

Αλλάζουμε εκ βάθρων, όπως μας περιέγραψε και προωθεί ο Γιάννης Ραγκούσης, το διοικητικό σύστημα της χώρας με το σχέδιο «Καλλικράτης», κάτι που συζητήσαμε και εδώ, στη Θεσσαλονίκη, επανειλημμένως. Αποκεντρώνουμε εξουσίες, δημιουργούμε ισχυρές Περιφερειακές και Τοπικές Αυτοδιοικήσεις. Για να έχουν οι τοπικές κοινωνίες περισσότερη δύναμη και πόρους, προκειμένου να ορίζουν τις τύχες τους, αλλά και για να παρέχονται καλύτερες, πιο άμεσες υπηρεσίες στον πολίτη.

Εμείς, το ΠΑΣΟΚ, είμαστε Κίνημα της Αυτοδιοίκησης. Εκεί ανδρωθήκαμε ή στελεχωθήκαμε ή αναπτυχθήκαμε, αντλούμε δυνάμεις από εκεί, δενόμαστε με την κοινωνία μέσα από την Αυτοδιοίκηση. Και ο «Καλλικράτης» δεν είναι τίποτε άλλο από ένα διαχρονικό, ιστορικό, ηθικό και πολιτικό μας χρέος απέναντι στην Αυτοδιοίκηση, αλλά και για μια άλλη διοίκηση στη χώρα. Μια ανάσα για τη χώρα.

Είναι ένας μεγάλος πυλώνας διαρθρωτικών αλλαγών, όπου εκεί θα «κουμπώσουν» και πολλές άλλες πολιτικές, διαθρωτικές αλλαγές, στο χώρο της υγείας, στο χώρο της παιδείας, στο χώρο της πρόνοιας και, βεβαίως, στο χώρο της ανάπτυξης. Θα συμβάλλει, επίσης, στον εξορθολογισμό του κράτους και στην καλύτερη αξιοποίηση των χρημάτων μας.

Οι αλλαγές αυτές δεν είναι απλά θέμα ενός νομοσχεδίου ή επιλογής μερικών προσώπων. Είναι ανατροπές, βαθιές τομές, στο πώς λειτουργεί το κράτος, πώς λειτουργεί η οικονομία, πώς λειτουργεί η κοινωνία. Δεν θα υλοποιηθούν μαγικά, με μια απόφαση ενός Υπουργού, ούτε θα γίνουν από τη μια μέρα στην άλλη. Θα είναι αντικείμενο και αποτέλεσμα δουλειάς και κόπου από όλους μας, και από το Κίνημα.

Και τα αποτελέσματα των μεγάλων αλλαγών που προωθούμε, θα τα εισπράξει ο πολίτης, άλλα πιο άμεσα, άλλα σε βάθος χρόνου, στην καθημερινότητά του, μόνο αν όλοι μαζί εργαστούμε σκληρά και συντεταγμένα, και βάλουμε απέναντί μας τα συμφέροντα που ζουν από την διαφθορά, την κακοδιαχείριση και θα πολεμήσουν όποια αλλαγή τα πλήττει

Και εδώ, ο ρόλος του Κινήματός μας είναι πάρα πολύ σημαντικός. Ο διαχωρισμός κράτους και κόμματος, τον οποίο εμείς εγγυηθήκαμε και κάνουμε πράξη, δεν αποδυναμώνει το κόμμα. Ενισχύει το ρόλο του κόμματος. Η αποδυνάμωση του

κόμματος υπήρχε όταν το κόμμα γινόταν ένα με το κράτος. Τότε έχανε και την πολιτική του αξία, και τον ουσιαστικό του λόγο. Τότε βεβαίως, μετατρεπόταν όχι σε ένα πολιτικό εργαλείο, σύνδεσμο με τα κοινωνικά κινήματα, αλλά σε ένα μεταπράτη. Ένα μεταπράτη εξουσίας.

Και εμείς, όταν το κάναμε αυτό - και είναι πράγματι ένα από τα λάθη μας, αλλά έχουμε μάθει από αυτά - το Κίνημά μας αδυνάτισε, αφυδατώθηκε, χάθηκε, έχασε την επαφή του με τη βάση, με τα κινήματα, με το λαό, με τους πολίτες. Αυτό δεν θα το επιτρέψουμε.

Θέλουμε το Κίνημα ισχυρό, θέλουμε το Κίνημα δίπλα στο λαό, θέλουμε το Κίνημα να εκφράζει τις ανησυχίες, θέλουμε το Κίνημα να ελέγχει την Κυβέρνηση. Γι' αυτό, έχει μεγάλο και σημαντικό ρόλο, να ενημερώνει αλλά και να ενημερώνεται, να διαβουλεύεται, να είναι δίαυλος διαβούλευσης, αλλά και παραγωγής προτάσεων, ιδεών και πολιτικών, να δημιουργεί πλαίσια συμμετοχής. Και όταν λέω «συμμετοχής», δεν εννοώ μόνο τη γνώμη, αλλά και για τα κινήματα, όπως είναι το καταναλωτικό κίνημα, των νέων, το αγροτικό, για τις μεγάλες αλλαγές που πρέπει να γίνουν, να μπορεί να αποφασίζει καινούργιες πολιτικές, να συμβάλει ακόμα και στο συντονισμό πολιτικών και εφαρμογών σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο.

Να διαμορφώνει κοινωνικές συμμαχίες, απαραίτητες νέες κοινωνικές συμμαχίες, για τις μεγάλες αλλαγές που έχουμε μπροστά μας και υλοποιούμε, αλλά και να μπορεί να ελέγχει και την εύρυθμη λειτουργία της Κυβέρνησης. Θέλουμε λοιπόν ακριβώς αυτή την ανεξαρτησία και την ισχύ του κόμματος, για να παίξει τον πραγματικό, δημοκρατικό ρόλο που του ανήκει.

Σύντροφοι και συντρόφισσες,

Δεν φοβηθήκαμε ούτε στιγμή τις ευθύνες μας, που μας ανέθεσε ο λαός με την εντολή του τον Οκτώβριο. Δεν φυγομαχήσαμε. Έχουμε την ευθύνη να παραδώσουμε στις επόμενες γενιές μια χώρα που ευημερεί, που είναι ανταγωνιστική και δίκαιη. Στα χέρια μας βρίσκεται η υπόθεση της ανάτασης της χώρας μας.

Ας αναλογιστεί, λοιπόν, κάθε ένας από εμάς, σύντροφοι και συντρόφισσες, τη δική του συμβολή σε αυτό το δύσκολο, αλλά και ωραίο αγώνα. Ωραίο, γιατί θα είναι αγώνας που θα φέρει μια διαφορετική Ελλάδα στο προσκήνιο, μια διαφορετική ζωή για τους πολίτες μας. Έχουμε ευθύνες και έχουμε και την ευθύνη να περάσουμε το μήνυμα σε όλα τα στελέχη μας, ότι δεν αρκεί να παρακολουθούμε ως θεατές ή τηλεθεατές τους αγώνες της Κυβέρνησης, αλλά ότι είμαστε εμείς, ο καθένας μας, ο φορέας αυτών των αγώνων και αυτής της μάχης.

Το ξέρουμε, γιατί το Κίνημά μας ιστορικά υπηρετεί το λαό, ιδρύθηκε για να υπηρετεί τους πολίτες και το έκανε πάντα με τρόπο άμεσο. Και σήμερα, σε τούτη την ιστορική στιγμή, εμείς στεκόμαστε στο ύψος των περιστάσεων. Για το λαό και την πατρίδα.

Ζητώ από εσάς ειδικά, τα μέλη του Εθνικού Συμβουλίου, το βασικό πυρήνα των στελεχών του Κινήματος του ΠΑΣΟΚ, τη στήριξη των πρωτοβουλιών μας

με σθένος, σε κάθε γωνιά της χώρας, σε κάθε γειτονιά, σε κάθε χώρο εργασίας, σχολείο και Πανεπιστήμιο.

Για κανέναν μας δεν είναι ευχάριστες οι αποφάσεις τις οποίες πήραμε. Ξέραμε όμως ότι ήταν για την πατρίδα, και αυτό μας δίνει κουράγιο, σθένος και δύναμη να υποστηρίξουμε τις δύσκολες, αλλά αναγκαίες αποφάσεις μας. Για να μπορέσουμε να κάνουμε και τα επόμενα βήματα των μεγάλων ανατροπών που έχουμε δρομολογήσει για τον αναπτυξιακό ρόλο, την αναπτυξιακή πορεία της χώρας μας και της Περιφέρειας, από το φορολογικό σύστημα μέχρι την παιδεία, από την υγεία μέχρι την οργάνωση του κράτους, ώστε να μην ξαναβρεθούμε σε ανάλογη κρίση. Και για να μπορέσουμε να πούμε, επίσης, ότι παραδίδουμε μια χώρα που έχει ευημερία, κοινωνική δικαιοσύνη και σιγουριά.

Με αυτό τον τρόπο, μπορούμε να εγγυηθούμε ότι, αυτή η πορεία θα είναι μια πορεία σεβασμού, σεβασμού προς τον πολίτη και σεβασμού στα όνειρά του. Σεβασμού και στα χρήματά του, που δεν θα γίνουν βορά προς εκμετάλλευση, αλλά επένδυση, επένδυση για το σήμερα και το αύριο της χώρας μας. Αλλά βεβαίως, μπροστά στα δύσκολα χρόνια, έχουμε και μια τεράστια, μια μοναδική ευκαιρία για να αλλάξουμε την πατρίδα.

Αν όλοι αντιληφθούμε ότι, σε αυτή την κρίση που περνά η πατρίδα μας, υπάρχει η μεγαλύτερη ευκαιρία που έχουμε, για να κάνουμε μέσα σε λίγα χρόνια τόσα βήματα, όσα δεν κάναμε για δεκαετίες, τότε μπορούμε - είμαι βέβαιος - όχι μόνο να βγούμε από την κρίση, αλλά και να προσφέρουμε, στην Ελλάδα και τους πολίτες, την πιο χρήσιμη και δημιουργική υπηρεσία που μπορεί ποτέ να προσφέρει κυβέρνηση.

Σε αυτή τη δημιουργική διαδικασία, δεν μας περισσεύει κανείς. Κανένα μέλος και στέλεχός μας δεν μπορεί και δεν θα μείνει πίσω.

Το ΠΑΣΟΚ θα εργάζεται αδιάλειπτα, αδιάκοπα, νυχθημερόν, ασταμάτητα. Για να φτιάξουμε ξανά την Ελλάδα που μας κάνει υπερήφανους. Δίπλα και μαζί με την Κυβέρνηση. Ελέγχοντας την πορεία του κυβερνητικού έργου. Τροφοδοτώντας τα Υπουργεία με ιδέες.

Αναδεικνύοντας στελέχη για την ανανέωση του πολιτικού προσωπικού της χώρας. Με φρεσκάδα, με ήθος, με πάθος, με όρεξη για δουλειά.

Και σήμερα, είναι η ημέρα μιας αρχής, ξεπερνώντας αυτή την κρίση, αλλά και ενός μηνύματος ελπίδας, μετά από 5 μήνες δύσκολων αγώνων, αγώνων που όμως φέρνουν αποτέλεσμα, κόπων που φέρνουν αποτέλεσμα, θυσιών που φέρνουν αποτέλεσμα.

Αυτό είναι το μήνυμά μας και αυτό είναι το μήνυμα του Εθνικού Συμβουλίου σήμερα σε όλη την Ελλάδα, σε όλο τον Ελληνισμό.

Ναι, οι κόποι πιάνουν τόπο.

Ναι, προχωράει η Ελλάδα με αποφασιστικότητα.

Ναι, γυρίζουμε σελίδα και φτιάχνουμε ένα καλύτερο σήμερα και αύριο, για την Ελλάδα και τον Ελληνισμό.

Καλή μας δουλειά.

Καλό μας αγώνα.

Θα πετύχουμε.

Να είστε καλά.